

PAUL VAN LOON

DOLEJE
SNEEUW WOLFJE

Tekeningen Hugo van Look

Leopold / Amsterdam

1 EEN HOOP SNEEUW

'Wrow, sneeuw! Leuk, hè, Noura!'
Dikke vlokken vallen uit de hemel.
Het is nacht. De volle maan zit verstopt achter
witte wolken.
Dolfje en Noura rennen door het
Weerwolvenbos.
Ze hebben klauwen. Hun oren zijn spits en
harig.
En allebei hebben ze een snuit. Een
wolvensnuit.
Ze zijn weerwolven. Dolfje is een witte.
Noura is een zwarte.
Samen rennen ze door de sneeuw.
Steeds meer vlokken vallen neer.
De bomen worden langzaam wit.
De takken krijgen een witte rand.
'Leuk, ja!' roept Noura. 'Een bos vol sneeuw.
Wat mooi!'
Hun poten maken zwarte sporen in het wit.
Opeens hoort Dolfje een geluid.
TSJAK!
Verbaasd kijkt hij om.
Wat is dat? denkt hij. Dat geluid ken ik!

Dat heb ik eerder gehoord.
Maar waar? En wanneer?
'Waar gaan we heen, Dolfje?' roept Noura.
Dolfje kijkt naar de vallende vlokken.
Ze dwarrelen om hem heen.
Ze smelten op zijn warme neus.
'Naar het huisje van opa weerwolf.
Dat staat hier in het Weerwolvenbos.'
Noura holt hard vooruit.
'Wraaaa! Rennen dan, Dolfje. Wedden dat ik er
eerst ben!'
Dolfje kijkt naar Noura.
'Ha ha, je weet niet eens welke kant op, Noura.'
Dan hoort hij opnieuw dat geluid.
TSJAK!
Hé! denkt Dolfje. Daar is het weer!
Zie je wel. Dat lijkt wel het geluid van...
Verschrikt kijkt Dolfje omhoog.
Een schaduw valt over hem heen.
Een grote hoop sneeuw komt op hem af.
Zomaar, vanuit de lucht.
PLOF!
Het is alsof een koude, natte deken op hem
valt.
En zwaar is die deken ook.

Eerst is alles wit. Dan zwart.
Dolfje ziet niets meer.
Hij voelt alleen kou...

